

VILÁGPÓSTA

A VERBITA MISSZIÓS SZERZETESEK LAPJA

Újfolyam, XXI. évf. 4. sz.

2025. tél

„Olyan lett, mint egy ember” (Fil 2,7)

VILÁGPÓSTA

A VERBITA
MISSZIÓS SZERZETESÉK LAPJA

Újfolym, XXI. évf. 4. sz.
2025. tél

A verbita missziós szerzetesek
negyedéves hírlevele

e-mail: verbita@verbita.hu
honlap: www.verbita.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Magung Fransis SVD tartományfőnök
Főszerkesztő: Seregély István
Rendi konzulens: Chavvakula Lourduraju SVD

A szerkesztőség címe:
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
telefon: +36 30 338 36 99

Borítókép: <https://svdphotos.smugmug.com/>
Nyomtatás: DOT Media Consulting Kft.

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel és adományok:
Missziós Titkárság
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.
telefon: +36 30 418 91 96
www.missziostitkarsag.hu

Adományok, miseszövetségi befizetések:
10700024-69018251-51100005
Adományozás online: www.missziostitkarsag.hu
Kérésre csekket küldünk.

Tartalomból:

5 Ne fogyjunk ki a hitből
és a szeretetből

6 Isten kegyelméből
vagyok az, ami vagyok!

8 Szeretetteljes
és nyomorúságos

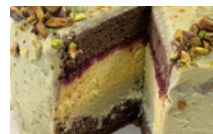
12 SVD misszió
Madagszkáron

16 Tudjunk időt
pazarolni egymásra

18 Szerzetesek
kedvenc tortája

HIVATÁSGONDOZÁS

... Isten álma rólad.
... Isten ajándéka neked.
... Isten útja hozzád

...és rajtad keresztül a világon mindenkihez.

hivatas@verbita.hu

Velünk az Isten

Új időszámítás kezdődött

Kedves Világposta olvasói, kedves barátaink!

„Hűséges és kreatív tanítványok egy sérült világban” volt a 2024-es verbita általános káptalan témája. A káptalan során a világban jelenlévő különböző sebekkel foglalkoztunk. Nemcsak a világ fájdalmait soroltuk fel, hanem magunkévá tettük, hogy a világ és az emberek fájdalma nem független tőlünk, hanem mi is részesei vagyunk. Lehetünk-e mi is részesei, és esetleg fenntartói, hozzájárulói azoknak a szenvedéseknek, amik a társadalmi és kulturális igazságtalanságok, a gazdasági és politikai rendszerek, egyenlőtlenségek és a diszkriminációk okoznak? Részesei vagyunk-e a környezeti válság okainak, az élet ellenes életvitelnek, fenntartói vagyunk-e az értelmetlenségnek, a remény hiányának? Bűnösök vagyunk mindannyian, és fenntartói a bűn okozta sebeknek. Még ha részei is vagyunk ennek, és esetleg okozói is mindennapi életvitelünkkel, mindezek ellenére hívást kaptunk arra, hogy Krisztus erejével haladjunk előre a gyógyulás és helyreállítás érdekében.

Isten emberré lett és ez a legna-

gyobb csoda, ami valaha történt a világban. Isten annyira vágyott az ember után, hogy szeretete mindent felülmúlt és magára vette emberi létünk szenvedéseit. Jézus megjelenhetett volna királyként, palotában születve, de akkor a szakadék, gazdasági szakadék állt volna ember és Istenember közé. Jézus beleállt és nem változtatott szüleinek rendelt sorsán. Mária tökéletessége a szeplőtelenességében, és az igenjének a legvégsőig való felvállalásában állt. Ez az érték, és nem az anyagi lét. Ezért nem változtatott ezen a megtestesült Isten, mert már mindene megvolt, ami a tökéletességhez kell a szülőkhöz, a helyben, a körülményeiben. Igen, csak az anyagi és dualista világ szerint nézve volt szegény Jézus, Mária és József – hittell nézve Mária és József a világ leggazdagabb emberei voltak.

Ezért nem szabad a karácsonyra dualista, anyagi szemünkkel nézni, sem megítélni azt, hogy Jézus szegény volt, vagy gazdag, hogy a jászol mit jelképezett, vagy mit nem, hogy lehetett volna jobb a szállás, vagy a karácsony a szegények ünnepe. Nem. Egyetlen szemmel nézhetünk karácsonyra, ahogy az számunkra

jelezve is van: új időszámítás kezdődött: VELÜNK AZ ISTEN! Mindannyiunkkal, ott, ahol éppen vagy, ahogy éppen vagy. Bűnösen, hitelesen, betegesen, egészségesen, gazdagon, ahogy épp most vagy. Minden lehet, ami van, mert velünk az Isten, örökre velünk az Isten.

Jézust, a karácsonyt, nem a nyomorodon, nem a sebeiden, nem a világ sebein, háborúin keresztül kell nézni, hanem fordítva. Jézus sebein keresztül kell nézni a világot, önmagadat és mindent. Mert Jézusban, attól a pillanattól fogva, hogy eljött közénk megkaptuk a karácsony legnagyobb ajándékát: a visszavonhatatlan megváltással az Istenlátásban lévő örök életet. Így nincsen már halál, hanem feltámasztás, így nincsen már jóvátehetetlen bűn, csak bűnbocsánat, irgalom, így nincs már emberi magány, csak EM-MANUEL, velünk az Isten. Áldott karácsonyt és kegyelmekben gazdag új évet kívánok.

*Magung Fransiskus
Xaverius SVD*

Verbita házak – A misszió otthonai

- Lelkigyakorlatok • Missziós programok • Közösségi találkozások
- Konferenciák • Táborkok • Pihenés • Szentmise • Gyóntatás • Lelki beszélgetés

**Szent Arnold
Lelkigyakorlatos Ház**

1223 Budapest,
Bajcsy-Zsilinszky utca 3-5.
www.szentarnold.hu
Juhos Ferenc SVD
06-30-749-1379

Szent Imre Missziósház

9730 Kőszeg, Park u 1.

Ghie Marsel SVD
06-30-280-0106

**Óri István Ifjúsági Ház
táborhely**

9730 Kőszeg, Park u 1.

Ghie Marsel SVD
06-30-280-0106

A Társaság elterjedése (2.rész)

„Elhatároztuk, hogy női rendet alapítunk”

Arnold Janssen a missziókon kívül, még egyéb munkaterületeket is elvállalt a Társaság tagjai számára. A nagy paphiányban szenvedő dél-amerikai államok püspökeinek is rendelkezésre bocsátja fiai munkáját. Ezeket a munkaterületeket részben azért is vállalja, hogy a rendtagok különböző karizmáinak megfelelően mindenkinek tudjon alkalmas munkateret nyújtani. Így kerülnek el a Verbiták Argentínába, 1895-ben Ecuadorba (ahonnan azonban négy év múlva el kellett jönniük a zavaros politikai helyzet miatt), ugyanabban az évben Brazíliába és az észak-amerikai Egyesült Államokba és 1900-ban Chilébe.

Amikor Arnold Janssen 1909. január 15-én lehunyta szemeit, az Isteni Ige Társaságának 500 papja, 250 papnövendéke, 700 fogadalmas testvére, 150 testvérjelöltje és 1000 missziós növendéke volt. Az ún. idegen missziókban 53500 új keresztényt gondoztak a rendtársak, akiket már ők térítettek meg, további 50000 „hitújoncot” hitoktatásban részesítettek, megkereszteltek 150000 pogány gyermeket és Dél-Amerikában 350000 elhagyatott katolikust részesítettek lelkipásztori gondozásban.

A steyli szerzetesközösségek származásukat tekintve erősen német és

európai színezetűek voltak. Ma kb. összesen 10000-en vagyunk papok, testvérek a nővérekkel együtt. A rendtagok több mint fele, már nem európai. Sok hivatás jön Ázsiából (Indonézia, Fülöp-szigetek, India). Már Magyarországon is, a nem magyarok és európaiak vannak többségben a tartományban. Az Isteni Ige Társasága, Magyar Rendtartománya, éppúgy, mint az egész Egyház, nemzetközi és sokkultúrájú közösség.

Arnold Janssen, már a kezdetben tudta, hogy szükség lesz missziós nővérekre is. A terv 1889. december 8-án valósul meg, amikor megalakul a „Szentlélek Szolgáló Leányainak Kongregációja” SSpS. Hét évvel később, 1896. december 8-án, megalakul a klauzúras nővérek rendje „Szentlélek Örökimádó Szolgálói Leányainak Kongregációja” SSpSAP. A szabályok kidolgozásánál Arnold ezt írja: „Úgy gondolom, hogy segít nekem a Szentlélek kegyelme. Kötelességemnek tartom, hogy a Szentlélek megnyilvánuló akarata szerint cselekedjem.” Az alapdokumentumokban fel van jegyezve: „Elhatároztuk, hogy női rendet alapítsunk Szentlélek Szolgáló Leányai” néven ...különleges célja lesz, a missziós célon túl a devocionális cél, amely

nagyobb Szentlélek tiszteletet jelent, aki a szeretet Atyja és minden kegyelem ajándéka. Ők imádkoznak azokért, akik különösen a Szentléleknek vannak elkötelezve, tehát főleg a papságért, utána pedig a szerzetesekért.” Hogy a Szentléleknek szentelték magukat, juttassa eszükbe a gyűrű, amelyen a felirat: „Ave Sponsa caelestis – Üdvözlégy Mennyei Menyasszony” és a Szentlélek érem a mellkeresztben.

P. Juhos Ferenc SVD

Ne fogyjunk ki a hitből és a szeretetből

Emánuel - Isten velünk!

Karácsonyra készülünk. Jézus születésének ünnepe: a Szentcsalád és minden család ünnepe, amikor még az egymástól távol élők is hazatérnek, hogy együtt ünnepeljenek akár a karácsonyfa tövében, az éjféli misén, a Betlehemnél; a Szentcsalád társaságában.

Ez az ünnep nem csupán egy szép történet, hanem keresztény hitünk legmélyebb titka: Isten Fia „olyan lett, mint egy ember” (Fíl 2,7). Ez a mondat minden idők legnagyobb szeretetének, alázatának és közelségének üzenete minden család számára. Isten velünk – Emánuel. Isten nem távoli, dicsőséges uralkodóként lépett közénk, hanem magára öltötte a szegénységet, a gyengeséget, gyengédséget az emberi létet, minden sorsot és sorstalanságot. Ez a szeretet olyan mértékű, hogy magára vállalja majd a halált is, hogy minket megmenthessen. Jézus, „aki gazdag volt, miattunk szegény lett”, hogy „szegénységén keresztül” gazdag tegyen minket (2Kor 8,9).

Családok szívében való jelenlét misztériuma

Karácsony alkalmával, lélekben minden család asztalánál ülhethünk, mint ahogy, első Karácsonykor együtt volt a Szent Család: Jézus, Mária és József. Ez az ünnep arra emlékeztet, hogy Isten családba született, hogy minden otthonban és szívében jelen legyen.

Nem kell tökéletesnek lennünk, elég, ha szeretettel nyitunk egymás felé, ahogyan Ő is nyitott felénk. A karácsonyi fény, a fa, az ajándékok mind erre a közelségre, a szeretetre hívnak. A Szenteste meghitt pillanatává válhat az ima, ahol a család együtt fohászkodik: „Jézus, Mária, József! Nektek ajánljuk szívünket és lelkünket!”.

Tanítás és állhatatosság

1Tím 4,16-ban Szent Pál azt tanácsolja: „Ügyelj magadra és a tanításra. Légy állhatatos benne. Ha megteszed, magadat is, hallgatóidat is üdvösségre segíted.” Ez a vers nem csupán papokra, tanítókra vonatkozik, hanem minden családapá, anya, nagyszülő, gyermek számára is megfontolandó. A családban a hit továbbadása, a szeretet gyakorlása, az állhatatosság a jóban mindennapi feladat. Nem kell nagy dolgokat tennünk, elég, ha minden nap együtt imádkozunk, megbocsátunk, segítünk egymásnak. A Biblia olvasása, a közös ima, a karácsonyi történetek mesélése mind hozzájárul ahhoz, hogy a gyermekek is megértsék az ünnep üzenetét: a csodát, Isten közelségét, amit a nagy angyali „énekkar” is jelez.

Karácsonyi küldetés

Karácsony nem csak a múlt emléke, hanem a jelen és a jövő feladata is.

Mindannyiunknak küldetése van: nyomot kell hagynunk, hogy akik utánunk jönnek, könnyebben, szebb úton járhassanak. Ez a küldetés nem távoli, hanem a családban, a szomszédaink között, a közösségeinkben valósul meg. Minden nap lehetőségünk van arra, hogy Isten szeretetét megmutassuk, ahogyan Ő is megmutatta nekünk. A karácsonyi ajándékozás, a közös vacsora, a játék, a beszélgetés, az énekek mind hozzájárulnak ahhoz, hogy az ünnep valóban a szeretet, a családi és szentcsaládi-szeretet ünnepe legyen.

Karácsony alkalmával ne csak a külső díszekre, hanem a belső fényre is figyeljünk majd. Legyünk hálásak azért, hogy Isten hozzánk jött, hogy minden gyermek, felnőtt, idős ember számára ajándékot hozott: önmagát. Vigyük tovább ezt a szeretetet, tanítsuk gyermekeinket az állhatatosságra, az önzetlenségre, az egymás iránti tiszteletre. Így nemcsak magunkat, hanem környezetünket is üdvösségre segítjük. Karácsony a titok ünnepe, amikor minden családban újra megszületik a szeretet, a béke és a remény.

*Kovács Ferenc börtönlelkész
Pécsi Egyházmegye*

Isten kegyelméből vagyok az, ami vagyok!

Beszélgetés Ilodigwe Emmanuel atyával

A 2025. jubileumi szentév. Ferenc pápa ezt a szent évet a remény évének hirdette meg. A jubileumi szentév legfőbb célja az éltszentség előmozdítása. Az éltszentség előmozdítói és segítői lehetnek a papok, a szerzetesek és minden megkeresztelt ember. Mindannyian a remény embereivé válhatunk. Péliföld-szentkereszt ismert búcsújáró hely, Komárom-Esztergom vármegye egyik leglátogatottabb kegyhelye, ahol a szalézi rend tagjai, a hívek és a zarándokok rendelkezésére állnak szolgálatukkal.

Itt a szalézi rendházban találkoztam a nigériai származású Ilodigwe Emmanuel atyával. Nagyon szépen beszél a magyar nyelvet. Emmanuel atya Nyergesújfalun a Zafféry Károly szalézi középiskola iskolaigazgató helyettese, iskolalelkész és hittanár. Papi jelmondata Jézus missziós parancsa: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Mk 16,15) Emmanuel atya Nigériából jött, hogy hazánkban hirdesse az evangéliumot és tanúságot tegyen a krisztusi örömhírről. Valóban

sugárzik belőle az öröm, a szeretet, a boldogság.

Rövid imádság után Emmanuel atya így kezdte tanúságtételét:

– Isten kegyelméből vagyok az, ami vagyok!

1990-ben Nigériában születtem, mélyen vallásos katolikus családban. Az imádság szeretetét szüleimtől kaptam, a hit csíráit ők ültették el bennem. De ezt a hitet ki kellett bontakoztatni és azután meg is kellett élnem, hogy most itt tudjunk ülni és erről a hitről beszélhessünk. Mert az egy dolog, hogy katolikus családban születtem, de ha az ember nem akarja tovább vinni, amit kapott, akkor el is térhet teljesen más irányba. Nem csak szüleimtől kaptam a vallásos nevelést, hanem az a közeg, ahol felnőttem, az is lehetőséget adott, hogy az Úrral való kapcsolatot mind mélyebben megéljem. Kis gyerekként a környezetünkben lakó többi gyermekkel együtt minden délután 5 órakor az egyik kis gyerek körbejárt csengetve, így hívta a többieket az imára. A szüleink pedig bátorítottak bennünket, hogy hagyjunk minden egyebet és menjünk az imára. Egy katolikus ember házában mi gyerekek közösen imádkoztunk. Már kis gyermekként elkezdtem ministrálni. Nagyon szerettem szolgálni. Azután kialakult egy ifjúsági közösség. A barátaim is templomba járó fiatalok voltak. Nekünk az ima, az erény fontos volt. Ugyanúgy csináltuk a dolgokat, mint bármelyik fiatal, de nekünk volt határ, mert keresztények vagyunk. Táncoltunk, zenéltünk, játszottunk, és mindent együtt csináltunk. Gimnazistaként amikor már a nagymamámnál laktam, akkor is gyakorló hívő fiatalokkal barátkoztam. Voltak olyan barátaim is, akik nem annyira vették komolyan az egészséget, de tudtam, hogy azért barátkozom velük, mert segíti akartam őket a hit megismerésében. A hitemet fontosnak tartottam és ezt akartam tovább vinni. De nem csak szavakkal, hanem elsősorban a saját példámmal.

Most felnőttként és papként abban szoktam megerősíteni a fiatalokat, hogy egy ifjúsági keresztény közösség nagyon sokat ad az életben. Mert néha van olyan időszak, hogy lefelé megy a hitünk, küzdünk a nehézségekkel, gyengeségekkel. Ilyenkor az ember egyedül érzi magát, de a közösség megtart, mindig segít, mindig felsegít és felemel bennünket. A közösségben erő van. Ezt mindenki tudja. Egy keresztény közösség, egy ifjúsági közösség, egy családos közösség, egy gyerek közösség, egy hittanos közösség az nagyon sokat adhat az életünkben. Nekem sokat adott, nagyon sokat! Azért vagyok most itt, papként, szerzetesként!

– Akkor ezt saját magad is megtapasztaltad kora ifjúságod óta!

– Ebben a közösségben éreztem az imádságok során, hogy a jó Isten hív valamire. A közösség célja, hogy tegyünk jót mindenkinek. Együtt takarítottuk a templomot mi, fiatalok. Együtt mentünk egy idős emberhez segíteni, akinek segítségére volt szüksége. Mentünk a kórházakba imádkozni a betegekért, meglátogattuk őket. Ha valakinek nehézsége volt a templomi közösségben, akkor együtt imádkoztunk érte. Amikor nem volt tanítás, akkor többször is bezárkóztunk egész napra: biblia olvasás, megosztás, éneklés, táncolás, beszélgetés, imádság után együtt ettünk és csak délután mentünk haza. Vasárnap a szentmise után egyikünk családjához mentünk. Együtt ettünk, játszottunk és imádkoztunk, beszélgettünk s utána hazamentünk. Amikor hozzánk jöttek, anyukám főzött. Ha valaki nem tudott jönni, akkor elmentünk ketten, hárman hozzá és megcsináltuk közösen a takarítást, hogy ő is tudjon jönni. Ez egy karizmatikus közösség volt, sokat imádkoztunk. Az Isten volt a középpont. Felismertem, hogy vannak emberek, akiket a jó Isten hív papi szerzetesi hivatásra, én is ezt éreztem. Majd beszéltem lelki vezetőmmel, ő alapította ezt a közösséget, és összefogta a fiatalokat. Ő javasolta, hogy nézzem meg a szalézi szerzeteseket.

– Te jelentkezted, hogy szeretnél misszióba menni?

– Igen! Azért jelentkeztem, mert többször hallottam, hogy a rendünkben vannak kontinensek, ahol nagyon kevesen vagyunk. Látjuk, hogy Európában is a papi, szerzetesi hivatás nagyon lefelé megy – sajnos – több helyen bezárnak az intézmények. Kell, hogy jelen legyen egy szalézi és akkor tudjuk azt adni, amit Don Bosco adott. Amikor azt hallottam, azt gondoltam, hogy elmegyek oda, ahol segítségre van szükség. Akkor jelentkeztem a misszióba. Nálunk két lehetőség közül lehet választani, hogy szerződéssel itt lehetek egy bizonyos ideig, majd vissza is lehet térni, vagy életre szólóan, az a szolgálati helyed életed végéig.

– És Te melyiket választottad?

– Ezt a másodikat, hogy szívesen megyek bárhová a világban, ahol kell egy missziós testvér, és ott szívesen szolgálok. Akkor kaptam egy e-mail-t az előljárótól, hogy Magyarországra kell menni. Így kerültem ide.

De miért is maradtam szalézi? Mert lett volna lehetőségem másként dönteni. Nagyon tetszett az, ahogy a papok, szerzetesek a fiatalok között élnek és tudnak velünk játszani, beszélgetni, amikor nehéz helyzetben van valaki, akkor van, aki bátorítja, meghallgatja, de nemcsak meghallgatja, hanem imádkozik is vele. Akkor mondtam, hogy „na itt a helyem!” Nigériában foglalkoztam utcagyerekekkel, akik a szegénység miatt utcára kerültek. Ez nagyon tetszett, mert ez volt Don Bosconak is a hivatása és feladata. Ő megértette a kor problémáját, elkezdett velük foglalkozni és életet adott nekik. Én is megtanultam, hogy nem szabad lenézni senkit. Szóval csak felsegíteni kell és nem lenézni és ezt jól kell érteni. Ezek után mondtam, hogy itt a helyem, ide hív a jó Isten. Így vezetem a fiatalokat Isten felé.

2016-ban érkeztem Magyarországra. Nehéz volt, vagy inkább azt mondom: kihívás volt a beilleszkedés, mert 26 évesen érkeztem ide, addig életem nagy részét Afrikában töltöttem. Az európai kultúra mégis más, de az emberek ugyanolyanok, piros vér van bennük is. Az emberségünk egy, mert mindannyian Isten gyermekei vagyunk. Idő kellett megtanulni a nyelvet.

Jelenleg Nyergesújfalún a szalézi gimnáziumban vagyok, ahol igyekszem a Jóistent képviselni a fiatalok között és az örömhírt vinni közéjük. A gimnáziumban több, mint 400 diák jár 5-12 osztályig. Havonta van az iskolában szentmise. Osztályonként lelkigyakorlatokat tartok. Így próbáljuk megerősíteni őket a hitben. Nem mindenki jön vallásos családból, de nyitottak, lehet velük beszélni, vitatkozni, kérdeznek, mert tanulni akarnak és nagyon tetszik. Sokan itt lesznek megkeresztelve, vagy itt járulnak elsőáldozáshoz. Van eredménye a szolgálatnak!

Az én misszióm a hiteles élet, mert az örömhírről nemcsak beszélni kell, hanem azt élni kell, megélni! Én így teszek tanúságot Krisztusról. Elsősorban hiteles keresztény, utána pap és szerzetes, az is nagyon fontos, de leginkább, hogy élettemmel teszek tanúságot a hitemről. Ez a szolgálatom! Nagyon hálás vagyok, hogy a jó Isten erre a hivatásra hívott meg, hogy szerzetesként szolgáljak, hogy papként kiszolgáltathatom a szentségeket. Boldog vagyok! Mert azt csinálom, amire a Jóisten teremtett és amire meghívott.

Mindenkinek van hivatása, és az a fontos, hogy azt megtaláljuk. Bármilyen hivatás is az, azzal kell szolgálni a Jóistent és így tovább adni az örömhírt. Ez a legfontosabb.

– Hogy éled meg ezt a szentévet, a személyes éledben?

– Én is merjek a remény embere lenni. Nagyon jó azt látni, hogy nagyon sok ember jön, fiatalok, családok, felnőttek. Külföldről is érkeznek hozzánk, és együtt imádkozunk.

Minden hónap 24-én 18 órakor szentmisét mutatunk be, majd közösen imádkozunk a hívekkel a templomban és a Segítő Szűz Mária áldásában részesülnek a zárándokok. Minden péntek délután és szombaton gyónási lehetőség van, egy atya jön Budapestről. A templomunkban szentévi búcsút lehet nyerni. Így próbáljuk a híveket, a zárándokokat bátorítani, és megerősíteni. Végül zárándok áldást adunk a híveknek.

Menkó Ágnes

Missziós Miseszövetség

A felvétel feltételei:

■ Mind az élők, mind az elhunytak személyenként - tehát nem csoportban - vehetők fel a Miseszövetségbe.

■ Kérjük, küldjék be azoknak a vezető- és keresztnévét, akiket fel szeretnének vetetni a Miseszövetségbe. Az elhunyt szeretteik neve elé tegyenek egy kis keresztet (+).

■ A Miseszövetség tagjaiért a verbita atyák az egész világon, naponta 7 szentmisét mutatnak be.

■ Jelentkezni lehet:

• levélben: Missziós Titkárság, 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u.3-5.

• telefonon: +36 30 418 9196;

• e-mailben: misszio@verbita.hu

■ A Miseszövetség tagsági díja, személyenként, egyszeri 7000 Ft.

■ A tagsági díj befizethető:

• a Missziós Titkárság csekkjén, ami a Világposta kiadványban megtalálható, vagy kérésre küldünk (Ha postai úton küldik a jelentkezést, elsőbbségi levélként küldjék a budapesti címre, a csekk feladásának napján.)

• banki átutalással (Missziós Titkárság bankszámlaszám 10700024-69018251-51100005 (CIB) lehet befizetni

■ A jelentkezéshez szükség van a befizető teljes nevére és címére, hogy az emléklapot és a visszaigazolást el tudjuk küldeni postán.

Szeretetteljes és nyomorúságos

Karácsony a Fülöp-szigeteken

A Karácsony a filippínó léleknek talán olyan, mint a kokárda nekünk magyaroknak. A vallási mondanivalón túlmenően, és ezt egészen biztosan mondhatom, a nemzeti összetartozás egyik mély jelképe. Bárhol vannak filippínók a világon, a karácsonyi készülődés sajátos jelei, például a kis Jézus jászola. A karácsonyi énekek jelenléte felfedeztetni velük honfitársaik jelenlétét ott is, ahol arra nem is gondoltak volna. A hagyományosan európai keresztény embernek néha furcsa, néha megmosolyogtató az, hogy itt már az „ember” hónapokkal előbb, jelesül augusztus 31-én elkészítik a karácsonyi dekorációt. Egyes „teológiailag képzett” európai személyek talán még meg is botránkoznak az adventnek (vagyis a karácsonyra várakozásnak) a beteljesült ünneppel történő illetlen valóságos szemérmével. Hiszen az advent még bűnbánati időszak lenne, a karácsony pedig örömmünnep. De a filippínóknak hivatalos, pápai bullával megerősített

joguk van arra, hogy már adventben glóriát énekeljenek. Ez pedig a december 16. utáni úgynevezett „kakasmisék” („missa di gallo”) során történik. Ezek hajnali misék, de egészen mások, mint a mi bűnbánatra indító „roráté” miséink, amelyek itt ismeretlenek – még ha az adventi olvasmányok a világnak ezen a táján is ugyanazok, mint más katolikus vidékeken. A pompás kakasmiséken néha nagyobb tömegek vesznek részt, mint az „igazi” karácsony nagymiséjén. Már hajnali négykor helyet kell foglalni a templomban a fél ötkor kezdődő rendkívül ünnepélyes liturgiára, amely után adventi vásáron lehet megkóstolni a környék hagyományos és nagyon finom ételeit. Ez a karácsony rivaldafényes oldala.

Amikor ezeket a sorokat írom, éppen a Tino nevű tájfun tombol felettünk. Csóválják lombkoronáikat a fák. Zúdul az eső, valóban, mintha vödörből öntenék. Sistereg a szél, nagyon közlel. Itt a trópusokon ugyanis általában jó idő

van, ezért csak egy vékony bádoglemez a tetőnk. Most ez választ el a hatalmas sebességgel száguldó szélről és a lezúduló víztömegektől. Mégsem ázom be, mert a verbita misszió rendházát annak idején jól megépítették. Körülbelül hajnali fél négykor „landolt” a vihar itt Cebuban. Mindemellett Isten jelenlétére emlékeztető jel, hogy a nap felkelt, a számára előírt időpontban. Nincs áram, de mégis érezzük a természetben jelenlévő rendet. Hogyan is kapcsolódik ez a karácsonyhoz? Bár a filippínó lélek legnagyobb ünnepe a karácsony, sokan mégsem tudnak e bensőséges ünnepen szeretteik társaságában lenni, hiszen novembertől decemberig tart az „esős évszak” legradikálisabb része, sok-sok tájfunnal - amikor a filippin parti őrség egyszerűen letiltja a tengeri utazásokat. Ugyanígy tesz a repülési hatóság. Ez az európai embernek szokatlan, hiszen ő ahhoz szokott hozzá, hogy mindig járnak a vonatok, buszok, repülők. Hiszen Európában ritka az ilyen vészhelyzet.

Itt ugyan ma már vannak előrejelzések, de egy héttel előre tervezni mégsem lehet teljes biztonsággal.

Sajnos, még az előrejelzések is csak a trópusi viharokat tudják megjósolni, a rendkívül veszélyes földrengéseket egyáltalán nem. A szeptember 30-i nagy erejű és cebui központú földrengést további utóregések követték, amelyek ugyan gyengébbek, mégis veszélyesek. Ezért missziós egyetemünkön egész októberben a legtöbb órát, sőt gyakorlatot is az internet segítségével tartottuk

rátalálnak a jövőbe vezető útra. Ezek az otthonok nem büntetőintézetek, hanem a segítség helyei. Az egyik otthon állami fenntartású, a másik pedig odaadó gondolkodású, segítőkész nevelőszülők magán gondoskodása – magától értetődően nagy anyagi gondokkal. A hitre való nevelés mindkét otthonban fontos. Minden vasárnap meglátogatom a gyerekeket, akik örülnek, hogy Istenről hallanak tőlem. Nyári magyarországi látogatásom alatt be tudtam mutatni az életüket néhány érdeklődő

meg. Ilyen legutoljára a világjárvány idején történt. Ez a háttére annak, hogy az előre sejthető novemberi és decemberi tájfunok idén sokkal rosszabbul érintettek bennünket. Ebben a helyzetben azonban sokat tanulhatok a filippínóktól, akiket Istenbe vetett hite elkísér és átsegít a nehézségeken. Így a szeretetet sugárzó karácsonyi Jézuska jászola a természet kihívásai között is segít megőrizni a mindenható Istenbe vetett bizalmat.

Ahogy sok Világposta olvasó tudja, két gyermekotthonban is próbálok segíteni az árva gyermekeknek, akik legnagyobb része egyenesen a cebui utcáról került ezekbe az intézményekbe. Ritkán beszélünk róla, mégis sajnós közismert és megszokott az utcán kéregető, vagy gyermekmunkát végző kicsik látványa – ami Budapesten nem jellemző. Igyekszünk elérni, hogy itt se legyen gyermekmunka vagy kolduló gyermek. Az otthonokban lévő gyermekek

közösségnek. Karácsony előtt ajándékokat készítünk számukra – mindenki kap egy-egy névre szóló pólót. És lelki napokat is tartunk számukra, amelyek mottója idén a verbita „negyedórai ima” egyik könyörgése: „Isten, erőnk és üdvösségünk, bízunk benned!” Hiszen Karácsony a bizalom, a megtestesült Jézust szeretetből hozzánk küldő Atya és Szentlélekbe vetett hit ünnepe. Kívánom, hogy tudjunk mi is gyermeki bizalommal állni a jászol előtt, hogy megérezhessük a kis Jézusban a nagy Isten jelenlétét úgy, hogy ez az érzés a jövőben, a megpróbáltatások idején is erőt adhasson.

Nagy hálával és köszönettel gondolkodom mindazokra, akik imádságaikkal és adományaikkal támogatják ezt a távolkeleti magyar missziót.

*Lányi Béla verbita missziótestvér
(Cebu City, Fülöp-szigetek, Ázsia)*

VILÁGPÓSTA ONLINE

verbita.hu/vilagposta

Verbita hírek négy égtájról

Az Isteni Ige Társasága a világ minden földrészén jelen van. A rend négy zónát, kontinenseket magukba foglaló szervezeti egységet alakított ki: az AFRAM Afrikát és Madagaszkárt; az ASPAC Ázsiát és Óceániát; az EUROPA kontinensünket; a PANAM pedig az amerikai földrészt fedi le. Rovatunkban az egyes zónák híreiről, eseményeiről olvashatnak.

EUROPA

Lengyelország

Lengyelországi migránsok jubileuma

A Migránsok és Menekültek Jubileumának ünnepségsorozata az inspiráló „Migránsok – a remény misszionáriusai” téma jegyében zajlott 2025. október 4-én, szombattól október 5-én, vasárnapig. Az esemény lehetőséget adott a közös imára, az Egyház egységének megtapasztalására a nyelvi és kulturális határokon túl, valamint annak felidézésére, hogy Varsó olyan hely, ahol a világ minden tájáról érkező emberek támogatásra találnak és szívesen látják őket.

Az ünnepség szentmisével kezdődött október 4-én, a mrokóvi Kostka Szent Szaniszló plébánián, a vietnami közösség egyik lelkipásztori központjában. A misét Joseph Nguyen atya, a lengyelországi vietnami közösség egyik káplánja celebrálta. A mise elején a tartományfőnök őszinte háláját fejezte ki a vietnami közösségnek a hit élő tanúságtételéért.

Október 5-én, vasárnap a fő ünnepségre a varsói Sziléziai Szent Hedvig plébánián került sor. A szentmisét Romuald Kamiński főtisztelendő úr, a Varsó-Prágai Egyházmegye püspöke celebrálta. A liturgiát lengyelül, Vietnamban, kínaiul és számos afrikai nyelven celebrálták, tükrözve a hívek gazdag kulturális sokszínűségét.

A Sziléziai Szent Hedvig plébánia figyelemre méltó példája az Isteni Ige Társasága misszionáriusai által koordinált interkulturális migráns lelkipásztori szolgáltatnak. Minden vasárnap különböző nyelveken celebrálnak

miséket, különböző közösségek számára. A migránsoknak szóló összes lelkipásztori tevékenységet a húsz évvel ezelőtt alapított SVD Migráns Központ, a Fu Shenfu koordinálja. Ez egy olyan hely, ahol mindenki – nyelvtől és kultúrától függetlenül segítséget, támogatást és befogadást találhat, egy olyan hely, ahol Krisztus minden belépővel találkozhat.

Az SVD Migráns Központ lengyel és angol nyelvtanfolyamokat tart, imaösszejöveteleket és ünnepi alkalmakat szervez, és támogatja az olyan országokból érkező migránsokat, mint Ukrajna, Vietnam, Kína, Argentína, India és Tunézia. Szeptember közepén újabb lengyel nyelvtanfolyam kezdődött a külföldiek számára. A Központ nemcsak a tanulás és az anyagi segítségnyújtás tere, hanem mindenekelőtt a közösségépítés helyszíne, ahol a legfontosabb „egyszerűen együtt lenni”. Ily módon a Központ a varsói migránsok egyik legnagyobb kihívására reagál: a magányra és az idegenség érzésére az új országban.

A jubileumi ünnepségek alkalmat adtak arra is, hogy emlékeztessük az embereket arra, hogy a migránsok nemcsak a segítség kedvezményezettjei, hanem a hit, a hagyományok és a remény hordozói is az egyház életében. Az idei Migránsok és Menekültek Világnapjának mottója – „Migránsok, a remény misszionáriusai” – a jubileumi év mottóját, a „Remény zarándokait” idézi. Kiemeli, hogy a migránsok élettapasztalataik révén Krisztus tanúivá válnak, és a bennük hordozott reménnyel erősítik a helyi közösségeket.

Eric Hounake, SVD

ASPAC

Vietnami tartomány

„Isten igéje 5 percben” – Naponta terjeszteni az igét, minden reggel táplálni a hitet

A mai rohanó, digitális világban egy pillanatnyi csend, amikor Isten igéjét hallgatjuk, felüdítő és életadó is lehet.

Ebből a vágyból született meg az „ISTEN IGÉJE 5 PERCBEN” program – a mindennapi lelki táplálék forrása, amelyet a vietnami tartomány Isteni Ige Társaságának (SVD) szeminaristái hoztak létre.

Ezek a rövid, mégis mély elmélkedések, amelyek a napi evangéliumi olvasmányokban gyökereznek, arra hívják a hallgatókat, hogy találkozzanak az Úrral, és engedjék, hogy az Ő igéje alakítsa a mindennapjaikat. Minden évben a filozófiai és teológiai közösségek papjai és szeminaristái evangéliumi elmélkedések készítésével járulnak hozzá. A szövegeket ezután gondosan válogatják, szerkesztik és rövid videómeditációkká alakítják, amelyeket két hivatalos YouTube-csatornán tesznek közzé: „Isten igéje 5 percben” és „Isten igéje 5 percben – SVD Szeminárium”.

Bár egyszerű eszközökkel készült, a projekt figyelemre méltó elkötelezettséget tükröz. Egy kis csapat szeminarista osztja meg a munkát: ketten kezelik a hangfelvételeket, hárman a vizuális anyagokat, ketten pedig a videószerkesztést. A tanulmányi és vallási élet követelményei ellenére korlátozott szabadidejüket arra használják fel, hogy minden reggel új elmélkedés készüljön el.

A kezdeményezés túlnőtt a YouTube-on egy bibliai apostoli közösség létrehozásával a 'Zalo' platformon, ahol a tagok megosztják egymással gondolataikat, imádkoznak és bátorítják egymást hitükben. Négy évnyi következetes erőfeszítés után a csatornáknak mára több mint 10000 feliratkozójuk van – ez egyértelműen jelzi a projekt növekvő hatását és a nézők hűségét támogatását.

Végző soron az „Isten igéje 5 percben” több, mint egy médiaprojekt. Ez a digitális evangelizáció csendes, de erőteljes formája. Minden videó olyan, mint az evangélium magja, amelyet egy kis képernyőn keresztül ültetnek el a nézők szívében – ahol Isten Igéjének fénye továbbra is vezet a lelkeket az úton, mennyei otthonuk felé.

Phạm Duy Thạch, SVD

AFRAM*Madagaszkár*

Az SVD alapításának 150. évfordulójának megünneplése a madagaszkári régióban

A madagaszkári régió a világ verbita közösségeivel együtt készül megemlékezni a kongregáció alapításának 150. évfordulójáról. E fontos mérföldkő megünneplésére számos programot szerveztek, köztük egy megnyitó ünnepséget.

Az ünnepség részeként a verbita Biblia Lelkipásztori Szolgálat a régió laikusaival együttműködve biblia szemináriumot szervezett, amelynek témája: „A zsinat bibliai perspektívája”. Ez a téma összhangban van a szinódus októberre tervezett befejezésével.

A szeminárium során a résztvevők a szinódus fogalmát és bibliai eredetét vizsgálták azzal a céllal, hogy szélesítsék a hívek ismereteit erről a gyakorlatról, és kiemeljék annak bibliai kontextusban betöltött jelentőségét.

Az egyházat, amelyet a Lumen Gentium Isten népeként írja le, zárán doklathoz hasonlítják: az izraeliták kivonulásához Egyiptomból. Isten családjaként a hívők arra kaptak elhívást, hogy aktívan figyeljenek egymásra és a Szentlélekre, ahogyan az apostolok és a korai keresztény közösség is tették. Ez az elképzelés hangsúlyozza az együtt haladást, valamint az egyének közreműködésének fontosságát Isten családjának megerősítéséhez és terjesztéséhez.

Fr. Frank Owusu Ayakwah, SVD

PANAM*Chicago Tartomány*

A chicago-tartománybeli verbita rendtársak szeptember 8-án, a Társaság alapításának emléknapján örömteli jubileumi ünnepségre csatlakoztak a „Rózsaszín Nővérekhez” New Jersey-ben. A nap az eucharisztia, a zenét és a közösségi együttléteket ötvözte, közel 200 résztvevővel, kiemelve a „Sok arc, egy szív” közös küldetést a hitben és a szolgálatban.

A Szentlélek-imádó nővérekkel töl-

tött időnk rendkívüli volt. A kezdetektől fogva – öt hónappal ezelőtt, amikor ez az ötlet először formát öltött – melegen fogadtak bennünket, és bátorítottak minket, miközben a New Jersey-i tanáccsal együttműködve életre keltettük a víziót: misét a nővérekkel, majd közösségi együttléteket és fogadást.

Ritka, hogy ennyien összegyűljenek egy helyen, és bár a nővérek és a szerzetesek elkülönültek a nagyközönsegtől, megható látvány volt. Megtiszteltetés volt számomra, hogy vezényelhettem a liturgia zenéjét.

Két autóbussz hozta a résztvevőket a Lakewood-i Guadalupei Szűzanya, az Asbury Park-i Irgalmasság Anyja és a Browns Mills-i Szent Anna templomból, New Jersey-ből. A nővérek ünnepnapjára való felkészülés jegyében több találkozót is tartottunk velük, és felettesük jóváhagyásával egy gyönyörű kerti fogadást szerveztünk. Számomra új élmény volt belépni egy zárt környezetbe. Korábban csak a rácson kívül találkoztam a nővérekkel. Mégis gyorsan összebarátkoztunk, még a közös mobiltelefonjukon is számot cseréltünk, és együtt készültünk erre az örömteli ünnepségre.

Szeptember 8-án – a verbita rend megalapításának napján – körülbelül 200 ember töltötte meg a nővérek kis kápolnáját a szentmisére. Christopher Cooke püspök, a Philadelphiai Főegyházmegye segédpüspöke celebrált, akihez csatlakozott 13 verbita pap, a székesegyház egyik diakónusa és a nővérek káplánja. Stephen Michael verbita atya angolul és spanyolul is elmondta a prédikációt, a bemutatkozót pedig Guilherme Andrino atya, verbita előljáró tartotta.

Tiszteletben tartottuk a nővérek kívánságát, és csak egy csoportképet készítettünk, de emlékezetes pillanat volt. Különösen megtisztelve éreztem magam, hogy a rácson túlra is ellátogathattam a kolostor olyan részeibe, amelyekbe a látogatóknak általában nincs betekintésük.

A liturgia, és maga az egész nap, mélyen megindító volt. Búcsúzásul elénekeltük Edward Petcko zeneszerző misszionárius társunk Every Beat of My Heart című himnuszát. A jubileumra tervezett különleges ruhák, amelyek a „Tanúság a

fényről” témát szimbolizálták, fokozták az ünnepélyességet és a szépséget.

Anap folyamán egyetlen üzenet visszahangzott: „Sok arc, egy szív”. Az ünnepség látványos volt, és a résztvevők is elismerik, milyen békés és felemelő volt számukra ez a nap.

Meleg üdvözlötletet kaptunk David O’Connell püspöktől, a Trenton Egyházmegyéből és Nelson Pérez érsektől, a Philadelphia Főegyházmegyéből is. Tartományfőnökünk, Adam MacDonalddal atya hangot adott a verbita misszionáriusok és a „Rózsaszín Nővérek” közötti együttműködés felett érzett örömeinek, megerősítve azt, amit mindannyian érzünk: ez a partnerség áldás.

A jövőre nézve Guilherme atya és sokan közülünk további lehetőségekre számítunk a Szentlélek-imádó Nővérekkel való együttműködésre, az Isteni Ige Társasága küldetésének terjesztésére és a hit fényének megosztására a szélesebb nyilvánosság körében.

Cori Sotti

*Összeállította:
Hajós Katalin*

VERBITA BARÁTI KÖR

A misszió
barátainak közössége

Összeköt a misszió.

A távolság ellenére
közösséget alkotunk
az imádságban.

A missziós imaháló
végtelen ereje tartja meg
szolgálatunkat az egész világon.

Csatlakozz a misszió barátaihoz!

Küld el nevedet, címedet
és felvesszük veled a kapcsolatot!

Chavvakula Lourduraju SVD
minden hónap 15-én
szentmisét ajánl fel
a Verbita Baráti Kör tagjaiért
és azok szándékára.

misszio@verbita.hu

SVD misszió Madagaszkáron

A Szentlélek csendben munkálkodik az emberek között

Az SVD madagaszkári missziójának ötlete az SVD római vezetés és Xavier Tabao Manjarimanana püspök, a Mananjary egyházmegye akkori püspöke közötti beszélgetésből született. A találkozó során Xavier püspök kifejezte azon kívánságát, hogy az SVD segítse az egyházmegyéjében folyó missziós munkát.

1989. szeptember 3-án érkezett meg az első három SVD misszionárius, Indonéziából Antananarivóba, Madagaszkár fővárosába. 1989. szeptember 6-án, megérkezett a Xavier Tabao atya is. Manjarimanana püspök hivatalosan is fogadta őket az egyházmegyei papokkal együtt a Mananjary-egyházmegyei házában.

A misszionáriusok nyelvi és kulturális képzésben részesültek. Megtanulták az ország hivatalos nyelvét a franciát. Ezt követően a madagaszkári nyelvet sajátították el, és megismerkedtek a helyi szokásokkal és hagyományokkal. Ez az SVD missziók egyik sajátos vonását tükrözte: az inkulturáció hangsúlyozását, hogy az evangélium hirdetése mélyen gyökeret verhessen az emberek életében.

Később további SVD misszionáriusok érkeztek különböző országokból, hogy csatlakozzanak az apostoli munka foly-

tatásához.

A misszió megalapításának csúcspontja 1990. október 7-én volt. Rózsafüzér Boldogasszony ünnepén Xavier Tabao Manjarimanana püspök hivatalosan is az Isteni Ige Társaságára bízta egyházmegyéjében a missziós munkát. Két lelkipásztori kerületet bízott az SVD-re: Vohilavát és Mahavokyt.

Idővel, ahogy a tagok száma nőtt, az SVD apostoli munkája jelentősen megnőtt. Jelenleg az SVD hét egyházmegyéjében működik.

Bár a madagaszkári SVD misszionáriusok számos kihívással néznek szembe – a zord földrajzi adottságoktól és a pénzügyi korlátoktól kezdve a széles körben elterjedt szegénységen, betegségekben és kulturális sokszínűségen át –, mély örömmel és tartós reménnyel folytatják küldetésüket.

Örömük nem a kényelemből vagy a látható sikerből fakad, hanem az egyszerű emberekkel való találkozásokból, akik őszintén és Isten Igéje iránti nyitottsággal élnek meg hitüket. A nehézségek és a szegénység közepette a misszionáriusok felismerik Krisztus arcát, amint az általuk szolgált embereken keresztül ragyog. Ez az öröm az adakozás megtapasztalásából fakad – az önzetlen szolgálatból, a gyermekek mosolyának látványából az általuk épített iskolákban, és a szentségek által megbékélt családok tanúságaiból.

Reményük abban a meggyőződésben gyökerezik, hogy ez a küldetés a Missio Dei része – Isten saját küldetése, amely Madagaszkár földjén bontakozik ki. Számos korlát ellenére hiszik, hogy a Szentlélek csendben munkálkodik az emberek között, hivatásokat táplál, közösségeket erősít és a hit magját növeszti. Ez a remény láthatóvá válik a helyi hivatások növekvő számában: egyre több madagaszkári fiatal válaszol a hívásra, hogy SVD pap és testvér legyen. Ez annak a jele, hogy a madagaszkári egyház már nemcsak a misszió befogadója, hanem új misszionáriusokat küld a világba.

Ebben a szellemben a misszionáriusok megtanulnak örömet találni a

nehézségek közepette és reményt a szenvedés közepette. A sáros utak, a szegénység és a magány már nem akadályok, hanem Krisztus keresztyének részét képezik, amelyet az emberekkel együtt hordoznak. Így az öröm és a remény a hit élő kifejezésévé válik – örömmé, mert Isten küldte őket, és reménységgé, mert minden csepp áldozat gyümölcsöt terem Isten idejében.

Az Isteni Ige Társaságának madagaszkári missziós munkája élő tanúságtétele az egyszerűség közepette növekvő hitnek, a nehézségekben ragyogó reménynek és a konkrét szolgálatban kifejezett szeretetnek. Mananjary sáros útjaitól Antananarivo forgalmas utcáig a misszionáriusok továbbra is az evangélium történetét írják életükkel – Isten élő szavává válva a világ számára.

Ez a misszió azonban továbbra is számos kihívással néz szembe, különösen a pénzügyi támogatás területén. Számos lelkipásztori és fejlesztési projektünk – mint például iskolák, kápolnák, diákkollégiumok és a vidéki területeken az alapvető infrastruktúra építése – befejezetlen marad, vagy lassan halad előre a források hiánya miatt. Misszionáriusaink lelkesedése és elkötelezettsége ellenére az emberek szükségletei messze meghaladják korlátozott erőforrásainkat.

Ezért alázattal kérjük az SVD Magyar Tartományt és a Missziós Titkárt a folyamatos szolidaritásukért és segítségükért. Támogatásuk és együttműködésük nagy áldás lesz madagaszkári misszióink számára – lehetővé téve számunkra, hogy oktatást, egészségügyet és az evangélium világosságát elvigyük a szegénységben és elszigeteltségben élőkhöz. Együtt lehetővé tehetjük, hogy Isten Igéje továbbra is testet öltson ezen a földön, hittel, reménnyel és szeretettel átalakítva az életeteket.

*Fr. Gladius Lado Ceme SVD
cikke alapján összeállította:
Seregély Zsuzsa*

Carlo Acutis szenté avatására

Szent Carlo, kérünk, járj közben miértünk

1. Carlo Acutis életét szemléljük. Tizenöt évét most megénekeljük.

Hogy Urunk Jézust példáján szeressük! Ót erre kérjük.

2. Példás életed bennünket is sarkall, szentmisére és szentségimádásra, ministrálásod buzgó szolgálatra, és tisztaságra.

3. Rövid életed szépen, szentül élted, Jézus intelmét te komolyan vetted, a szegényeket példásan szeretted, és segítetted.

4. Mint hű poverello Ferencet követted, Szegénység Úrnőt szívedben tisztelted, a Rózsafüzért naponta végezted, Assisit élted.

5. Szentségi Jézus csodáit terjesztve az internetnek lettél védőszentje.

Általad korunk figyeljen e jelre, és megszeresse!

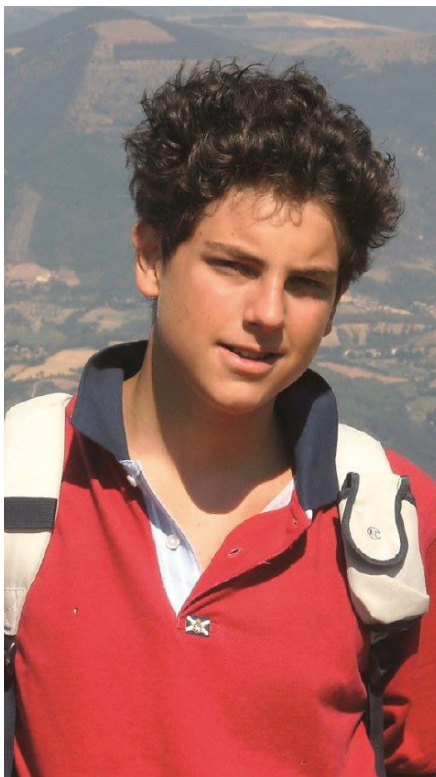
6. Eucharisztia a te autópályád, menyországba is Ő általa értél, keblére hajtva fejed, hű ministráns, bátran szenvedtél.

7. Iskola társaid komolyan intve, Istennek tetsző beszédet engedted, lelki tisztaság szép példáját adva, Jézussal járva.

8. Szent Carlo, kérünk, járj közben miértünk, hogy az Úr Jézust mind komolyan vegyük: szentségi voltát, sok szép tanítását, misére járását!

9. Carlo Acutis, ifjak példaképe, a tisztaságnak modern megélője, szentségi Jézus legszebb tisztelője, könyörögj értünk!

Kertész János plébános
3910 Tokaj, Óvár út 58.
Telefon: +36-30-6454-736
e.mail: kefetokaj@gmail.com

Saint Carlo Acutis (1991. május 3. – 2006. október 12.) Angliában született olasz családban, aki az Eucharisztia iránti odaadásáról és a katolikus hitnek a digitális médián keresztüli terjesztéséről ismert. Londonban született és Milánóban nevelkedett. Korán érdeklődést mutatott a számítógépek és a videojátékok iránt, autodidakta módon tanult programozni és webdizajnt készíteni. Digitális projektekben segítette plébániáját és iskoláját.

Aktívan részt vett a plébániai életben, hitoktatóként szolgált, és számos embert segített áttérni a katolikus hitre. Később létrehozott egy weboldalt, amely az eucharisztikus csodákat és Mária-jelenéseket dokumentálja. Az internetet Isten ajándékának tartotta, fontos eszköznek az emberekkel való találkozáshoz és a keresztény értékek továbbadásához. Véleménye szerint, a világháló nemcsak a menekülés eszköze, hanem a párbeszéd, a megismerés, a megosztás, a kölcsönös tisztelet helye, amelyet felelősségteljesen kell használni anélkül, hogy rabjává váljánk.

Az egyik kedvenc mondása volt: „Az Eucharisztia az országutam a mennyországba.” Jézus adott neki erőt, ő volt a célja mindennek, amit tett. Tetteit az mozgatta, hogy minél több embert Jézushoz vezessen elsősorban élete példájával. Kitartóan evangelizált azokon a helyeken, ahol járt, megérintve azok szívét, akikkel találkozott, és felélesztve bennük a vágyat, hogy változtassanak az életükön, és közeledjenek Istenhez. Szükségét érezte, hogy segítsen az embereknek felfedezni, hogy Isten közel van hozzánk, jó vele lenni, élvezni a barátságát és a kegyelmét. Mindenféle eszközt felhasznált ahhoz, hogy ezt a lelkületet átadja, a közösségi média modern eszközeivel is, amelyekkel remekül tudott bánni.

Akut promielocitás leukémiát diagnosztizáltak nála. Édesanyjához intézet utolsó szavai a következők voltak:

„Anya, ne félj! Amióta Jézus emberré lett, a halál átjáró lett az élet felé, és nem kell menekülnünk előle. Készüljünk fel arra, hogy az örök életben valami rendkívüli dolgot tapasztaljunk meg!”

Tizenöt éves korában halt meg. Halála óta ereklyéi Assisiben vannak kiállítva, az eucharisztikus csodákról szóló kiállításai pedig bejárták a világot.

2020. október 10-i boldoggá avatási szertartása óta tömegek zarándokolnak a Carlo Acutis ereklyéihez, a Santa Maria Maggiore templomban.

2024. július 1-jén Ferenc pápa egy rendes bíborosi konzisztóriumon jóváhagyta 15 személy, köztük Carlo Acutis szentté avatását.

2025. június 13-án, XIV. Leó pápa egy általános konzisztóriumon bejelentette, hogy Acutist, Pier Giorgio Frassatival együtt szentté avatják. 2025. szeptember 7-én XIV. Leó pápa a Szent Péter téren avatta szenté.

Forrás:
Wikipedia
és Magyar Kurír

Megérkezett a Remény

A szeretet az a nyelv, amint minden ember megért

Desmond Tutu dél-afrikai emberjogi aktivista szállóigévé vált mondása szerint „A remény azt jelenti, hogy képesek vagyunk meglátni, hogy minden sötétség ellenére van fény.” Az elmúlt évtizedekben körbejárva az öt kontinens megannyi országát, sok helyen találkoztam a sötétséggel, a szegénységgel, a betegségekkel és a kilátástalansággal, de esetenként annak is tanúja voltam, hogy még a legkétségbeejtőbb esetekben is megmaradt a remény az emberekben, hogy a dolgok jóra fordulnak. A legemlékezetesebb ilyen eset Nagojában történt, ahol a múlt század nyolcvanas éveiben a Verbita rend által működtetett Nanzan Egyetemen tanultam. Az akkori zárt kommunista világból kikerülő kelet-európai diákként örömmel tapasztaltam, hogy az ottani egyetemen milyen nyílt volt a légkör, a diákok különféle kulturális, sport, irodalmi, vallási stb. közösségekben és klubokban tölthették el a tanítások utáni szabad idejüket. Én a Logos Centerbe szerettem járni, ahol a könyvtárban sok hasznos írást találtam az egyetemi programomhoz, és ahol vasárnap délelőttönként egy „Pray meeting”-nek nevezett angol nyelvű vallási program is volt, ahol az egyetem diákjain kívül sok Nagojában élő európai

és amerikai ember is részt vett. A Logos Centerben lévő baráti viszonyokat jól jellemzi, hogy ezeken az összejöveteleken sokszor Johannes Hirschmeyer és (halála után) Robert Riemer professzorok, az egyetem akkori elnökei is részt vettek.

Erre a történetre utólag visszaemlékezve azt mondhatjuk, hogy az egy igazi csoda volt. Az egyik diáktársunk, aki néhány évvel utánam járt erre az egyetemre, súlyosan megbetegedett. Őt Yamada Junnak hívták és kiderült, hogy egy agresszív leukémia támadta meg a szervezetét. Az állapota napról napra súlyosabbá vált és egyszer az eszméletét is elvesztette és szívrohamot kapott. A nagojai Vöröskeresztes Kórházban ápolták és az orvosi vizsgálatok leletei alapján úgy tűnt, hogy Jun a halálán van. Az orvosok behívták a családtagjait és azt mondták, hogy nem valószínű, hogy a diáktársunk ki fog gyógyulni a betegségéből. Ezért a szülei temetési terveket kezdtek készíteni és azt kérték, hogy a temetési szertartást a Logos Centerben rendezhessék meg.

Jun japán mennonita volt, az édesapja pedig mennonita lelkészként dolgozott. Amikor Jun megbetegedett, sok japán mennonita imádkozott érte. Jun egyik professzora a Nanzan Egyetemen, Alfonso

Fausone katolikus pap szintén imádkozott érte, és mozgósította a Verbita rend tagjait, hogy ők is imádkozzanak. Az életszentség hírében álló és akkor már boldoggá avatott Joseph Freinademetznek, az Isteni Ige Társasága első kínai misszionáriusának a közbenjárását kérték, aki 100 évvel korábban élt, hogy járjon közben Jun gyógyulása érdekében. Freinademetz Ausztriában, a későbbi Osztrák-Magyar Monarchia területén született, egy apró, csupán öt házból álló dél-tiroli faluban, a ma Olaszországhoz tartozó Badiában. Ő az inkulturáció jegyében végezte a misszionáriusi tevékenységét, kínai ruhákban járt, kínai ételeket evett és a legenda szerint azt mondta, hogy ő a Mennyországból is kínai szeretne lenni. Gyakran idézik őt Ázsiában, hogy azt mondta: „A nyelv, amelyet minden ember megért, a szeretet.” Yamada kórházi ágyáról látni lehetett a Nanzan Egyetemhez tartozó Szeminárium tornyának a fényét, amelyet minden este meggyújtottak, miközben a papok és a diákok Joseph Freinademetz közbenjárását kérve érte imádkoztak.

A papok három hónapig szállást biztosítottak a Yamada családnak, mivel az otthonuk 500 mérföldre délre volt

azonban senki se tudta, hogy ez a gyógyulás csak átmeneti lesz-e vagy tartós, és nem is beszélt senki erről az eseményről. Több mint tíz évvel később azonban a nagojai püspök elrendelte az eset kivizsgálását és annak a kiderítését, hogy mi történt Yamada Junnal, és hogy él-e még több mint tíz évvel a súlyos betegség után. Így kiderült, hogy Jun nem csak életben volt, és nem csak fizikailag épült fel a

Nagójától. A válságos időszakban a Yamada család részt vett az eucharisztia-ban a szemináriumban. Eközben az édesapa felhívta Jun testvérét, Nozomut, aki akkor az Anabaptista Mennonita Bibliái Szeminárium hallgatója volt Elkhartban, az USA-ban, és megkérte, hogy térjen haza. Nozomu ezért elhagyta az Egyesült Államokat, hogy részt vegyen a testvére temetésén, de ő a testvérét még életben találta, bár rendkívül kritikus állapotban. A közeli vérrokon megjelenése kapcsán egy esetleges csontvelő transzplantáció lehetősége is felvetődött, de a beteg rossz klinikai állapota miatt ezt az orvosok már nem végezték el. Amikor Nozomu megérkezett Nagójába, akkor az édesapa azt mondta, hogy „Nozomu megérkezett”, de mivel a Nozomu szó azt jelenti a japán nyelven, hogy „Remény”, ezért ezt a mondatot úgy is lehet értelmezni, hogy „Megérkezett a Remény”. Ezekben a kritikus órákban Fausone atya megkérdezte, hogy felajánlhatja-e Junnak a betegek kenetének szentségét. A család örömmel fogadta ezt az ajándékot.

A következő orvosi vizsgálaton az orvosok megdöbbentő hírt közöltek, hogy Jun csontveleje ismét normális sejteket termel, és egy hat hónapig tartó kezelés után kiengedték a kórházból. Akkoriban

gyógyíthatatlannak tartott betegségéből, hanem szellemileg is. Kiderült akkoriban ő volt a korai egyházművészet professzora az egyik dél-japán egyetemen. Mivel az orvosi szakvélemények az ő gyógyulását tudományosan nem megmagyarázhatónak, gyorsnak, teljes körűnek és tartós-nak minősítették, ezért a dokumentumokat felterjesztették a Vatikánba, ahol a kompetens testületek a szakvéleményeket „érvényes”-nek minősítették. A szenté avatási eljárás posztulátora Robert Riemer professzor volt, aki az én nagojai tanulmányaim idején az egyetemünk elnöke volt. Így 2003 október 5-én sor került Freinademetz Szent József szentté avatására, amit Szent II János Pál pápa végzett. A ceremónián több tízezer vettünk részt a Szent Péter téren, és az eseményen követő magán kihallgatáson II: János Pál pápa azt mondta a jelen lévő bíborosoknak, hogy „Ez a csoda egy lesz a hidak közül a római katolikusok és a mennoniták között ökumenikus szempontból; és hasonló csodáknak gyakrabban kellene előfordulniuk a hagyományos katolikus országokban.”

Dr. Márkus Gábor

Verbita plébániák

Szent Kereszt felmagasztalása plébánia
9800 Vasvár, Bartók Béla u. 3/A
tel.: +36 94 370 142

- Alsóújlak (Szent István király) filia
- Rábahídvég (Szentháromság) filia
- Püspökmolnári (Szent Tamás apostol) filia
- Vasvár-Kismakfa (Magyarok Nagyszonya)
- Vasvár-Nagymákfa (Jézus Szíve) kápolna

Kisboldogasszony plébánia
3577 Kőröm, Kossuth u. 23.
tel.: +36 49 355 488

- Girincs (Nagyboldogasszony) plébánia
- Kiscséc (Szent Anna) filia
- Kesznyéten (Árpád-házi Szent Erzsébet) filia
- Sajóhídvég (Szent Jakab apostol) filia

Szentháromság plébánia
2060 Bicske, Hősök tere 1.
tel.: +36 22 350 751

- Alcsútdoboz (Jézus Szíve) plébánia
- Felcsút (Nagyboldogasszony) plébánia
- Csabdi (Szent László) plébánia
- Óbarok (Szent Kereszt felmagasztalása) filia
- Szárliget (Szárligeti Mária Magdolna) filia
- Nagyegyháza temetőkápolna
- Vasztélypuszta (Magyarok Nagyszonya) filia

Mindenszentek plébánia
9725 Kőszegszerdahely,
Kossuth Lajos utca 41.
tel.: + 36 94 399 052

- Bozsok (Szent Anna) filia
- Cák (Szent Péter és Pál apostolok) filia
- Kőszegdoroszló (Szent Márton püspök) filia
- Velem (Szent Vid) kápolna

Muzlja (Muzslya) Szűz Mária Szent Neve Plébánia

23206 MUZLJA, Magyar Kommün 56.
Szerbia
tel: 381-23-549-814

- Muzslya (Szávio Szent Domonkos) filia
- Écska (Keresztelő Szent János Születése) filia
- Lukácsfalva (Szűz Mária Születése – Kisboldogasszony) filia
- Erzsébetlak (Árpád-házi Szent Erzsébet)plébánia

Tudjunk időt pazarolni egymásra

Elkezdtem szövetséget kötni Istennel

Gável Andrással többször is volt alkalom találkozni. Hol Bicskéh az AcCordis koncerten dicsőítette zenekarával Istent, hol előadást tartott. Ami leginkább megfogott az a tanúságtétele volt a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán „Tanúságot tenni a világoosságról” című konferencián. Akkor határoztam el, hogy beszélgetek vele a keresztyén család sarokköveiről.

Milyen volt a gyerekkori Istenképed? Milyen útmutatást kaptál családotól?

Édesanyám, édesapám is a katolikus vallásgyakorlatot adták át nekem ajándékba. Édesapám mindig ezt mondta: lehet, hogy nem fogok rátok hagyni lakást, de amit szeretnék kérni Istentől az, hogy nektek adhassam a hitet. Rá kellett jönnünk, hogy édesapánk nem adott hitet, hanem adott egy edényzetet, amelyet az Úr már meg tudod tölteni hittel.

Gyerekkorodban nem voltak kérdéseid Isten létezésével kapcsolatban?

Templomba jártam, ministráltam, papok nálunk állandó vendégek voltak, a legidősebb bátyámból is pap lett. De én nem kaptam, élő kapcsolati jelet Jézustól. Akkor odamentem a lelki vezetőmhöz és azt mondtam: Karcsi bácsi én csak akkor szeretnék ebben a hitben megmaradni, ha látom, hogy Jézus valóságos. Ő azt

tanácsolta, hogy valósítsak meg valamit abból az evangéliumi programból, amit Ő mondott. Én azt a részt választottam, amikor Jézus arról beszél, hogyan bízunk a gondviselésben, hogy a madarakra, virágokra Isten hogyan visel gondot és mennyivel több az ember a madaraknál és a virágoknál. Ezzel az imádsággal ugrottam neki a felvételinek. Hamarosan megérkezett a felvételi értesítő. Örömmel értesítjük, hogy felvételt nyert 104 ponttal. Aztán folytatódott a levél, hogy a felvételi ponthatár 104 pont. Én akkor egy nagy megtapasztalást kaptam Istentől az ő jelenlétéről. Jöttek utána hullámvölgyek még az életemben, de a lényeg megvolt, elkezdtem szövetséget kötni Istennel.

A párválasztások időszaka nagyon kapkodón indult az életemben. Kerestem, hogy ki lehetne életem társa, de odáig még nem jutottam el, hogy a szívemet megérintő lányra úgy mondjak igent, hogy én akarom őt szeretni és elfogadni és ne úgy, hogy ő hogyan fog engem kiszolgálni. Amikor később feleségemmel találkoztam, akkor ez már változóban volt, de bevallom, hogy a házasságunk után jutottam el arra a szintre, nehézségeken, vitákon, belátásokon, megbocsátásokon és megsértéseken keresztül, hogy fölfedezem, először igen mondom az ő életére, akkor is, amikor ez érzelmileg nem egyszerű.

Számított-e – a keresés időszakában – hogy vallásosak, keresztyének, vagy katolikusok?

Abszolút. Ezek alapvető értékek voltak. Én valóban szövetséget kötöttem Istennel 18 éves koromban és bár követtem el bűnöket akár a párkapcsolataimban is, mégis tisztán mentem a házasságba, de ez egyedül Isten kegyelme volt. Én már muzsikusként, Istenről énekelve és sok koncertet adva ismert ember voltam, főleg egyházi körökben, ez adott egyfajta egoizmust. Ez a színpadi fény sokszor nem engedte meg, hogy áldozatkész férfi legyek. A házasságunkban is előjött, mert azt gondoltam, hogy az én feladatom férjként az, hogy családuknak, megkeresem a pénzt és utána más dolgom nincs. Ezért elhidegült a kapcsolatunk. Csak az által kezdett újra felmelegedni, amikor először a feleségem, azután pedig az ő hatására én is elkezdtünk még inkább még mélyebb kapcsolatot találni Istennel, a neki adott idővel, az imádság feleslegesnek tűnő fél óráival. Csak üldögeálni Jézussal. Aztán rájöttünk, hogy ez mentette meg a házasságunkat. Minél több időt adunk Istennek, annál több időt leszünk képesek egymásnak is adni.

Volt-e a gyermekvállalásba tudatosság, tervezés, hogy mennyi és mikor a legalkalmasabb a picik érkezése?

Igen, a tervezés az a bizalom volt, de ez nem butaság, mert nagyon sokan azt gondolják, ahogy esik úgy puffan. Szaporodnak, mint a nyulak. Ezt nehéz felfogni és elfogadni, de nincsen az Istenbe vetett bizalommál jobb út, még a gyerek vállalásban sem. Mi próbálunk okosak lenni, ilyenkor mondják a szüleim, hogy az Isten eszet is adott az embernek édes fiam. Ő nekik is nehéz volt azt elfogadni, hogy az az ígéret, amit Jézus mondott, hogy bármit kértek az én nevében a Mennyei Atya megadja nektek, ez igaz. A mi eszünk, a mi döntéseink, a mi akaratum, az akkor a legszabadabb, hogyha igyekszik igazodni, ahhoz a tökéletes tervhez, ami Isten terve.

Egyszer megkérdezték pont egy hasonló interjúban, hogy hány gyermeket szeretnének. Akkor külön-külön válaszoltunk és mind a ketten azt mondtuk, hogy négy és amennyit a jó Istenem akar. Nyolc gyermekünk van. Isten ennyit adott még a négyre, megduplázta a mi négyes terünket. Aztán folyamatosan rájöttünk, hogy nekünk az a legnagyobb szabadság, ha teljesen igent tudunk mondani az ő szeretetére. Bár a legkisebb gyermekünk már négyéves, ha Isten engedi, akkor nem nyolc gyerekünk lesz, hanem kilenc.

Hogy tudátok összhangba hozni az egyre sűrűsödő zenei szolgálatot a gyermekek számának növekedésével és a velük való foglalkozás idejének növekedésével?

Döntenünk kellett azzal kapcsolatban, hogy vagy limitáljuk a zenei evangelizációs szolgálat alkalmait, vagy vállaljuk természetesen ezt is megfelelő keretek között. A teljes idejű szolgálós hivatást választottuk végül én és a testvérem is, nálunk is nyolc gyermek van. Isten megáldotta ezt a döntésünket, mert egyre több helyről kapjuk a felkéréseket és nem az az egyházból elterjedt módszerrel, hogy gyertek, ha ingyen jöttök, hanem igenis látják, hogy ha egy iskolában, ha egy egyházközségben szeretnének elhívni bennünket, akkor nem elrugaszkodott áron, de ki szokták fizetni azt, hogy mi teljes időben ezt tudjuk végezni. Hétköznapokban inkább iskolákban megyünk, a szombat meg a péntek azok szolgálati alkalmak a különböző közösségeknél. A vasárnapot igyekszünk fenntartani a helyi egyházközség és a család számára

Ezek szerint a feleséged teljes munkaidőben a gyerekek nevelésével foglalkozik?

Ez így volt sokáig, de ma egy olyan kererendszerben élünk Magyarországon, ahol nagyon-nagyon biztatják az anyukákat, hogy vállalják a gyerekeket, ezért még jutalomba is részesítik őket és elismerik az anyaságukat. Ez négy gyerekig érvényes. Négy gyerek után minden anyuka lóg a levegőben nyugdíj szempontjából.

A feleségem egy nagyon jó tanfolyamot végzett, könyvelő lett és egy könyvelő cégnél heti 12 órában dolgozik. Néha még így is próbára teszi a családi erőnlétet.

Hogy határoznád meg egy keresztény család legfőbb ismérveit?

A házunkon belül van egy ablak, ez egy teljesen fölöslegesnek tűnő ablak. A szentháromság ikon van rámatricázva és behajtható a spalettája. Ez a házi oltárunk és ez a házunk közepén van. Úgy határoznám meg, hogy Isten van a középpontban. Azt gondolom, hogy az egymás iránti szeretetről lehet megismerni a keresztény családot, amit megelőz az Isten iránti szeretet, az Isten központi élet. Minden reggel az evangéliummal indítunk, a napi Evangéliumot fölolvassuk és arról mondunk, mondok néhány gondolatot a gyerekek nyelvén, amit ők elvihetnek magukkal aznap az iskolába és valamit megvalósíthatnak belőle. Az esti imánál az a körkérdés, hogy sikerült-e ez nekem Jézus.

Sok helyen tapasztalom keresztény családoknál, hogy a gyerekek, főleg kamaszokban, azt mondják: ez neki sok. Nálatok mennyire egységes a gyerekcsapat?

Biztos, hogy színes lesz majd ennek a megítélése. Nyolc lehetőség van erről nálunk. Nyolc ember, aki nyolcféleképpen fogja ezt a dolgot átengedni a saját szűrőjén. Mi is csak edényzetet adtunk át, és Isten az, aki ezt megtölti hitel. Sok kérdésben nem értünk egyet már most a nagyobb gyermekeimmel. Az első három már kritizálja édesapát, édesanyukát. Nem baj ez így van rendjén. De mégis van egy olyan pont, ami az Istennel kapcsolatos rész, ami megvan spékelve a zenével. Mindegyik gyermekünk tanul zenét. A nagyobbak már velünk is szoktak muzsikálni. Éppen ma meséltem valakinek, hogy ennél nagyobb ajándékot nem is kaphat egy szülő, mert lehet, hogy egy sor kérdésben nem értünk egyet, lehet, hogy kritizálja azt, ahogy felveszem a nadrágot, betűröm az ingem, de a zene egy olyan bizalmi kapcsolatot épít ki közöttünk, ahol mindenki egyelő. Ők ugyanúgy szólnak, hogy apa rosszul léptél be, nem annál az ütemnél kezdődik, hanem itt,

és én is szólhatok nekik. Tehát társak vagyunk és ebben meg tudjuk élni azt, hogy mindnyájan a mennyei atyának vagyunk a gyermekei: az apa is meg a fia is.

Miért van egyre több a válás és egyre több az együttélés.

Sajnos nincs jelen a szövetség fogalma az életben sem, tehát a szövetségről nem tudunk egészségesen gondolkodni. A szövetség azt jelentené, hogy én igen mondom a másikra, a másik rám, plusz a házasság esetében még Isten is igen mond ránk és mi is Istenre. Ez az erő, amelyből aztán élet fakad. Amikor a válásokat látom, azt gondolom, hogy az a gond, hogy elindul az önzés és nem fejlődnek tovább az emberek. Azt mondják, hogy én már nem vagyok ebben a kapcsolatban boldog. A férj éjt nappallá téve dolgozik, amikor hazamegy azt veszi észre, hogy nélküle is mennek a dolgok, vagy hogy ő fölösleges odahaza. A feleségével alig találkozik, hétvégén sem, mert igazából nincs ott, sem agyban, sem szívben. Viszont a kolléganőjével az a projekt, amit a cégnél visznek az tökéletesen működik. Sokkal több kezdi el összekötöni őket. Ezért azt mondja, hogy elválok. Keresztény vagyok, akkor pedig még érvénytelenítem is a házasságomat. Azt mondja, a feleségem idegileg gyenge, meg annak idején nem tudtuk, hogy mire mondunk igent. Ezért nagyon-nagyon gyorsan érvénytelenítődnek a keresztény házasságok. Újak indulnak el és azok is erre sorsra jutnak egy idő után. Megértem azokat, akik mindezek láttán azt gondolják, hogy miért kössünk szövetséget, miért házasodjunk össze. Azt gondolom, a kulcs ott van, hogy minél több ember hallja meg az örömhírt. Én erre tettem föl az életemet, hogy a hittan órákon amikor bemegyek, vagy a szülőkkel találkozom, erre buzdítom őket. A saját házasságomban is, odafigyelek arra, hogy legyen időm, időnk egymásra. Azt gondolom, kulcs az, hogy ne féljünk és ne érezzük fölöslegesnek egymásra „pazarolni” az időt, természetesen úgy, hogy először Istenhez megyünk.

Seregély István

Szerzetesek kedvenc tortája

Pisztáciás-málnazselés torta

Hozzávalók

18-22 cm átmérőjű tortaformához

Piskótához

3 db tojás
3 ek porcukor
3 ek liszt

Kakaós piskótához:

3 db tojás
3 ek porcukor
2 ek liszt
1 ek sötét, cukrozatlan kakaópor

Pisztácia pasztához:

270 g hántott pisztácia
40-50 ml olívaolaj
2 ek porcukor

Málnazseléhez:

300 g málna
60 g kristálycukor
2,5 db zselatinlap

Pisztáciakrémhez:

500 g mascarpone
80 g porcukor
4 ek pisztáciapaszta

Vajkrémhez (külső borításhoz)

4 ek pisztáciakrém

4 dl tej
8 dkg cukor
1 csomag vaníliás puding
20 dkg vaj vagy margarin

Díszítéshez:

Tört pisztácia
Liofilizált málna

Elkészítés:

Piskóták:

1. A két piskótát két külön edényben készítsük el.

3-3 tojás fehérjét kemény habbá verünk 2-2 kanál porcukorral. A tojássárgáját 1-1 kanál porcukorral habosra keverjük, és utána a tojás fehérjéhez keverjük. A sima piskótához egyenként óvatosan hozzákeverjük a 3 evőkanál lisztet. A kakaós piskótához a lisztet összekeverjük a kakaóval, és a tojásmasszához adjuk. A két különböző masszát két egyforma tortaformába tesszük és tűpróbáig sütjük 180 fokon.

2. A pisztáciapaszta:

A hántott pisztáciát aprítóba tesszük olívaolajjal és porcukorral addig zúzzuk, amíg krémes pasztát kapunk. (Késszen is lehet kapni.)

3. A málna zselé:

A málnát felfőzzük cukorral, egy lábosba összeforraljuk, és szitán átpasszírozzuk. A zselatin lapokat hideg vízbe áztatjuk, majd felmelegítjük, és hozzáadjuk a málnához.

4. Pisztáciakrém:

A mascarpone-t összekeverjük a porcukorral, és hozzáadunk kb. négy evőkanál pisztáciapasztát.

5. Vajkrém:

4 dl tejből, cukorból és vaníliás pudingporból hagyományosan pudingot főzünk, és kihűtjük. Ezután hozzákeverjük a puha vaját vagy margarint, majd a maradék pisztáciapasztát.

Elkészítés:

A két piskótát keresztbe ketté vágjuk így 4 karikát kapunk. Két lapot megkenünk pisztáciakrémmel, egyet pedig málna zselével. A megkent kakaós és sima piskótalapokat felváltva egymásra rakjuk. Végül kívülről bevonjuk a vajkrémmel a tortát. Díszíthetjük tört pisztáciával és liofilizált málnával.

Kunz Gyöngyi

Kedves gyerekek!

Karácsony közeledtével, arra hívlak titeket, hogy Szenteste kapcsoljatok ki minden zavaró tényezőt (rádiót, telefont, TV-t) és töltsétek együtt ezt a meghitt pillanatot, mert a mi Jézusunk, kisgyermekként jön közénk a világba. Készíts egy kis oltárt (tehetsz rá egy kis betlehemet, fenyőágot, tobozt, angyalt és 10 db gyertyát vagy teamécsest). Fogd meg édesanyád, édesapád, testvéreid, nagyszüleid kezét és vezesd őket a kis oltár köré, hogy ott közösen imádkozzatok Szenteste.

A tíz gyertya tíz könyörgést jelent Szentestére. Szenteste a családok különböző módon, mégis hasonlóan, imádsággal, énekkel köszöntik az Isten fiát. A családi ünneplés és a közös imádság szebbé tételének lehetséges módja a következő családi liturgia, amit a ferences kolostorokban imádkoznak a szerzetesek egymás megajándékozása előtt.

Kellékek: Újszövetség, gyufa és tíz gyertya. A család a karácsonyfa köré gyűlik. A családfő felolvassa a Szentírásból a Jézus születéséről szóló evangéliumi szakaszt: Lukács 2,1-20 (rövid változat 1-7), rövid buzdítást mond a Karácsonyról.

ÉNEK: Dicsőség, mennyben az Istennek...

CSALÁDFŐ: Karácsony éjszakáján földre szállt az Isten – őt ünnepejük ma este. Ő a mi megváltónk és világosságunk. Örvendező szívvel és bizalommal kérjük őt:

(Könyörgések, melyet egyes családtagok olvashatnak. Minden könyörgés után egy mécses meggyújtunk és közösen mondjuk: Kérünk Téged, hallgass meg minket!)

1. Az első gyertyát gyújtjuk meg az Atyaisten imádására, aki úgy szeretett minket, hogy

egyszülött Fiát küldte el nekünk, hogy senki el ne vesszen közülünk, hanem mindegyikünk az üdvösségre jusson. Hogy Isten örök országába egykor mindnyájan hazaérkezzünk. Hallgass meg Urunk!

2. A második gyertyát gyújtjuk meg a Fiúisten imádására, aki irántunk való szeretetből a mi testvérünk lett. Nézzétek, az Isten milyen alázatos! A világosság a világba jött, hogy mindaz, aki benne hisz, annak örök élete legyen. Vezess minket Urunk az örök élet teljességébe! Hallgass meg Urunk!

3. A harmadik gyertyát gyújtjuk meg a Szentlélek imádására. Azért testesült meg a Fiúisten, hogy nekünk adja a Szentleket. Általa vagyunk az ő testvérei és az Atya gyermekei. Engedd Urunk, hogy mindig a Te Lelked erejében és örömeiben éljünk! Hallgass meg Urunk!

4. A negyedik gyertyát gyújtjuk meg a Boldogságos Szent Szűz tiszteletére, aki Isten Fiát e világra hozta, a Szentséges Isten Anyja oltalmát kérve. Hallgass meg Urunk!

5. Az ötödik gyertyát gyújtjuk meg Szent Józsefnek, az igaz férfiúnak tiszteletére, aki a mai éjszakán Isten Szent Fiát először szólíthatta fiának. Imádkozunk, hogy Istennek mindig hűséges gyermekei maradjunk! Hallgass meg Urunk!

6. A hatodik gyertyát gyújtjuk meg a pápáért és minden előljárónkért! Imádkozva kérjük nekik békességet. Hallgass meg Urunk!

7. A hetedik gyertyát gyújtjuk meg egymásért, megköszönve Istennek, hogy egy családba hívott meg bennünket. Adjon a szívünkbe egymás iránt türelmet, irgalmat, békességet. Távollevő rokonainknak is adjon boldogságot.

Szüleinknek, testvéreinknek, barátainknak és jótevőinknek, élőknek és holtaknak adjon örök életet! Hallgass meg Urunk!

8. A nyolcadik gyertyát gyújtjuk meg minden keresztényért, mindazokért, akik Jézus üdvözítőjüknek vallják. Urunk, add meg nekik a hit útján az istenlátás boldogságát! Hallgass meg Urunk!

9. A kilencedik gyertyát gyújtjuk meg Izrael fiaiért, hogy ők, akik egyedül várták évezredek óta a Világ Üdvösségét, a Törvényt betartva, tehát szeretetben élve felismerjék Jézusban, az ő testvérünkben az élő Isten Fiát, mire dicsőségben újra eljön. Hallgass meg Urunk!

10. A tizedik gyertyát gyújtjuk meg a mai vacsorának örömeire, amely már előre jelzi azt a másik asztalt és mennyei lakomát, amelyre meghívásunk van Krisztus Urunk által. Hogy mindannyian asztalodhoz ülhessünk Isten Országában. Hallgass meg Urunk!

CSALÁDFŐ: Urunk, Jézus Krisztus! Te az Atya akaratából emberré lettél, és köztünk lakoztál, hogy megoszd velünk az emberi élet örömeit, gondjait, bánatát. Megtestesülésed szent titkára kérünk, segíts most veled együtt úgy élnünk, hogy egykor veled legyünk az örök dicsőségben is. Aki él és uralkodik mindörökkön-örökké. Ámen.

Ezzel a kis előkészülettel, közös imával, amelyre már előre készülsz és hívod a többi családtagodat, te is „kis misszionáriussá” válsz a családban, közvetlen környezetben.

„Istentől megáldott és meghitt Karácsonyt kívánok mindannyiótoknak”

Naum Mirella

És a tőlem megszokott kis rejtvény sem maradhat el!

Így játsszátok örömmel!
Mennyit ér a hóember?

$$\text{🎁} + \text{🎄} = 10$$

$$\text{🎄} + \text{🎄} = 14$$

$$\text{🎄} - \text{🎄} = 6$$

$$\text{🎁} + \text{🧑} = 14$$

$$\text{🧑} = ?$$

Színezd ki az alábbi képet!

MISSZIÓS BARÁTOK

Találkozója

MINDEN HÓNAP UTOLSÓ VASÁRNAPJÁN!

17:00 - Szentségimádás

18:00 - Szentmise

19:00 - Meglepetés vendég

20:00 - AGAPÉ

Missziós Titkárság
verbita@verbita.hu

1223 Budapest, Bajcsy-Zs u. 3-5

„Az Ige világossága és a kegyelem
Lelke elől hátráljon meg a bűn sötétsége
és a hitetlenség éjszakája, és éljen
Jézus Szíve az emberek szívében.”
(Szent Arnold Janssen)

2025-ben ünnepeltük a verbita missziós
rend alapításának 150 éves jubileumát.
Ez a falinaptár emléket állít azoknak
a magyar verbita atyáknak, akik
úttörőként vitték a katolikus hitet
a világ legtávolabbi tájaira. Nemcsak templomokat,
iskolákat építettek, hanem sok helyen megismertették
a földművelést, a kereskedelmet és a pénzt is a bennszülöttekkel.

A verbita rend, - az Isteni Ige Társasága - 1916-ban érkezett Magyarországra. Első közösségük Máriakémetén alakult meg. 1924-ben Budatétényben nyitottak missziósházat, 1929-ben pedig Kőszegen. Az első magyar misszionáriusok 1934-ben indultak útnak. 1989 előtt már számos magyar verbita szolgált a világ különböző országaiban: Argentínában, Brazíliában, Paraguayban, az Amerikai Egyesült Államokban, Kanadában, a Fülöp-szigeteken, Indonéziában, Új-Guineában, Japánban, Tajvanban és a Kongói Demokratikus Köztársaságban. A rendszerváltás után sokan hazatértek, hogy újjáépítsék a verbita rendet Magyarországon. Ők azok az atyák, akik már nincsenek közöttünk. Nekik állít emléket a 2026-os falinaptár, hogy élő maradjon köztünk munkásságuk és töretlen hitük.

Megrendelés:

Isteni Ige Társasága – Missziós Titkárság
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.

Telefon: +36 30 338 3699

e-mail címen: verbita@verbita.hu

Kérjük a kedves Testvéreket, hogy támogassák -a mellékelt csekken- a Világposta rendszeres megjelenését és postaköltségét. Isten fizesse meg!

ADOMÁNYOK A MISSZIÓKNAK

Kérjük, támogassa továbbra is adományával missziós munkánkat itthon és a világ minden táján!

A Missziós Titkárság a Madagaszkár Régiót fogja kiemelten támogatni.

Ezen a kontinensen a nagy szegénység mellett a verbiták sokrétű feladatokat végeznek nap, mint nap.

HUF 10700024-69018251-51100005

Isten fizesse meg!